

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 7. S. Martinus pessime habetur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII
A. C. 654.

§. VII.

S. Martinus pessime habetur.

Surgens deinde Præfectus in Palatium intravit, quæ acta essent, ad Imperatorem delaturus. Papa e Senatu exire jubetur, qui semper in sella ferebatur, & deponitur in area prope stabula Imperatoris, quo plebs conveniebat, expectans Præfecti ingressum. Summum Pontificem, quod aspectu horrendum! satellites circumdabant, & paulopost in aggerem deferri jussus est, ubi eum Imperator per transfennas cubiculi sui conspiceri posset. Ergo Papa in medio aggeris in pedes erigitur, lictoribus eum utrinque sustinentibus, præsentem toto Senatu, & magna plebis turba confluentem. Tunc Præfectus ex Imperatoris cubiculo procedens, & per cuneos populi penetrans ad Papam dixit: *Vides jam, te a Deo manibus nostris traditum? inquam spem Imperatori interitum machinaberis? a Deo recessisti, & Deus recessit a te.* Tum uni satellitum præcipit, ut ejus pallium & calceorum corrigiam scinderet, moxque eum Præfecto Civitatis Constantinopolitanæ tradit his verbis: *Accipe eum, Domine Præfecte! & statim obtruncari jube.* Præcepit etiam circumstantibus, ut eum anathematizarent; sed ne quidem homines viginti

Ana-

Anathema clamarunt, ceteris omnibus demisso præ mœrore vultu discedentibus. Sæculum VII
A. C. 654.

Tunc igitur carnifices Pontificem corripunt, Pallium Sacerdotale detrahunt, omnibus vestibus spoliant, unam tantum ei tunicam sine cingulo relinquentes; sed & hanc duobus lateribus a summa parte usque ad imam lacerant, ita ut nudum corpus conspiceretur. Præterea collum ejus vinculo ferreo inferunt, adnexa catena, & sic, trahente Ergastulario, ex Palatio per mediam Urbem raptatur, ut scirent omnes, esse ad mortem condemnatum. Alius ex satellitibus gladium, quo percutiendus erat, præferbat. Vidisses tamen inter tot opprobria Summo Pontifici vultum ferenum constare, flente & ingemiscente toto populo, pauculis Viro Sancto insultantibus. Ubi ad Prætorium pervenit, catenis oneratur, & in carcerem cum quibusdam grassatoribus conjicitur. Mox post unius ferme horæ spatium transfertur in carcerem, qui Diomedis dicebatur. Tam inhumane vero per scalas raptabatur, ut crura & poplites ejus læderentur, & gradus duri & alti sanguine respergerentur. Expiraturus videbatur exhaustis omnibus viribus, nam carcerem adiens sæpius cecidit in terram sæpius aliorum manibus erectus. Tandem

N 3 scamno

Sæculum VII scamno ligneo imponitur, ut erat, vinculis adstrictus, & frigore pene exsanguis; nam, ut diximus, intolerabilis erat hyems, & dies decimus quintus Decagebatur. Porro neminem suorum secum habebat, nisi unum Clericum juvenem, qui, Pontificem secutus, & penes eum stans miserabiliter lamentabatur.

Duæ sceminae, quæ carceris claves servabant, mater & filia, commiseratione commotæ, Sancto Papæ opem ferre cupiebant, sed verebantur oculos Ergastularii, cui alligatus erat, credebantque statim adfuturos, qui mandatum eum interficiendi afferrent. Elapsis aliquot horis venit Officialis, qui in platea consistens evocavit Ergastularium. Ipso descendente sceminarum altera Papam aufert, in lectum componit, & contegit, ut calefieret; sed obrigescenti non prius quam ad noctem vox rediit. Interim Gregorii Evnuchi, qui ex Cubiculario Præfectus Urbis Constantinopolitanæ evaserat, Dapifer, missus a Domino suo, quidquam cibi Papæ obtulit, & postquam eum compulisset, ut aliquid caperet, dixit: *Speramus in Deo, & credimus, te non moriturum.* S. Papa, qui Martyrii coronam exoptabat, audito hoc nuncio indoluit, moxque ei vincula dempta sunt.

Altero

Altero die Imperator Paulum Patriarcham extremo morbo laborantem Sæculum VII
A. C. 654.
 invisens, omnia, quæ Papæ illata fuerant, narravit. Ingemuit ille, & versa ad parietem facie dixit: *Heu me! istud quoque damnationem meam graviolem reddit.* Et quærenti Imperatori, cur ita loqueretur, respondit Paulus: *An non rem desendam putas, tam crudeliter habere Episcopum?* Tum vehementissime Imperatorem obtestabatur, ut iis malis, quæ Papa pertulerat, contentus esset. Ita Paulus obiit, postquam Sedem Constantinopolitanam annis tredecim tenuisset. Pirrus tunc Constantinopoli præfens, eam repetere cogitabat; sed multi obstabant, & Libellum Retractationis ab eo Papæ Theodoro oblatum obiciebant, dicentes, quod se ipsum hoc facto indignum Sacerdotio reddiderit, & a Paulo Patriarcha Anathemate percussus fuerit. Sup. Lib. XXXVIII.
§. 24.
n. 40.

§. VIII.

Papa secundo interrogatur.

Cum Tumultus cresceret Pirri causa, Imperator scire voluit, quid Pirrus Romæ egisset, atque in hunc finem misit Demosthenem, Præfecti ærario ministrum, cum Notario, ut Papam in carcere interrogaret. Hi ingressi ad Papam dixerunt: *Cogita, quam felix fueris,*